ΚΑΤΑΠΤΩΣΗ

16-8-1979

Ο κόσμος γέμισε παράλογους κι αχάριστους.
Η ευτυχία περίσσεψε, τα στομάχια ξέχειλα κοπριά
και λαιμαργία, οληµερίς ρεύονται βρώμα.
Το πνεύμα σε άνυδρη έρημο σκαλίζει την άμμο.
Το κορμί βολεύτηκε στην ακολασία,
την άρρωστη ζεστασιά του πλούτου.
Το δέρμα έγινε επικίνδυνα διάφανο.
Τα νύχια, που σ’ άλλ ους χρόνους
το χώμα έσκαβαν λεύτερα, λέπτυναν κι αυτά.
Στολίδια έγιναν κι άχρηστα σύνεργα στ’ αδούλευτα χέρια.
Οι κοιλιές μας μεγάλωσαν, φούσκωσαν περίσσευμα,
κι άχρηστο λίπος, ακάθαρτο, τραβώντας τον άνθρωπο
με βία, ξανά στο παλιό λίκνο του ζώου.
Το μυαλό μας περίσσεψε σοφία, κι αναίσθητη μόρφωση.
Ξέχειλο από ιδέες και μελλ ούμενα υπεράνθρωπα έργα.
Πλησίασε επικίνδυνα, συνειδητά αδιάντροπα, σαν πόρνη,
το θείο.